

Preguntes freqüents
sobre

**L'EXPORTACIÓ
D'ARMES A LA UE**

12 d'octubre de 2021

Publicat per

creat amb el suport de SaferGlobe

1. QUÈ ES CONSIDEREN «ARMES» SEGONS LA UE?

La [Llista Comuna Militar](#) és una llista exhaustiva que regula tot allò que la UE considera «armes». La llista consta de 22 categories, incloent-hi armes i municions, vehicles, vaixells i aeronaus i altres equipaments d'ús militar, com programari i tecnologia.

El Consell Europeu actualitza periòdicament aquesta llista en funció dels canvis en la indústria de l'armament. La [darrera actualització](#) es va adoptar el febrer del 2020.

La UE també compta amb [una llista de productes de doble ús](#); és a dir, aquelles tecnologies que es poden utilitzar tant per a finalitats civils com militars. Aquests productes de doble ús inclouen, per exemple, material nuclear, sensors, làsers, ordinadors i programes informàtics.

Molts països de la UE també controlen les armes exportades amb finalitats civils, com ara la caça i els esports.

La UE també ha prohibit **l'exportació i la importació de material que pugui utilitzar-se per aplicar la pena de mort o per infligir tortura** o altres tractes i penes cruels, inhumans o degradants. La UE requereix autorització per a l'exportació de material que pugui utilitzar-se per a la tortura o altres maltractaments ([Reglament 1236/2005](#)).

2. QUIN PERCENTATGE DE LES EXPORTACIONS MUNDIALS D'ARMES S'ATRIBUEIX ALS ESTATS MEMBRES DE LA UE?

Segons l'Institut Internacional d'Estudis per a la Pau d'Estocolm (SIPRI), entre el 2000 i el 2020, els 27 estats membres actuals de la UE [van exportar gairebé una quarta part \(24%\)](#) del total de les exportacions mundials d'armes. Entre el 2015 i el 2019, els Estats membres de la UE van concedir llicències d'exportació per un valor d'entre 138.000 i 196.000 milions d'euros anuals, però només una part de les llicències concedides es va traduir efectivament en exportacions.

Entre els [25 principals exportadors d'armes](#) durant el període 2016-2020, hi havia vuit països de la UE: França (3r), Alemanya (4t), Espanya (7è), Itàlia (10è), els Països Baixos (11è), Suècia (15è), Txèquia (23è) i Portugal (25è).

Aproximadament el 70% de les llicències d'exportació d'armes emeses pels països de la UE es destinen fora de la UE. Aproximadament el 25% del comerç d'armes és entre Estats membres de la UE i un 5% més, aproximadament, es destina a socis de l'OTAN fora d'Europa, com els EUA, Noruega, Islàndia i el Canadà. Cada any, aquestes xifres fluctuen molt (vegeu la Taula 1).

Taula 1: Valor i percentatge de llicències d'exportació de la UE dins i fora de la UE, període 2003-2019

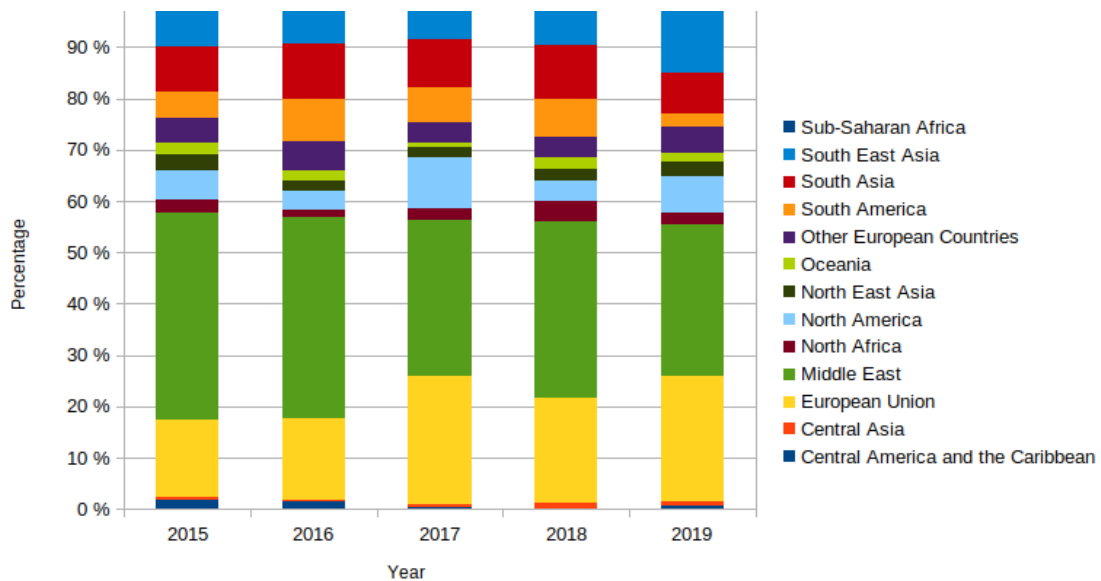
Any	Valor total de les llicències d'exportació en milers de milions	Llicències d'exportació de la UE dins de la UE	Percentatge d'exportacions de la UE dins de la UE	Llicències d'exportació de la UE fora de la UE (milers de milions€)	Percentatge d'exportacions de la UE fora de la UE
2003	28,4 €	9,2 €	32,3%	19,2 €	67,7%
2004	26,2 €	9,7 €	36,9%	16,6 €	63,1%
2005	26,2 €	9,6 €	36,6%	16,6 €	63,4%
2006	27,4 €	10,1 €	36,7%	17,4 €	63,3%
2007	27,1 €	10,7 €	39,4%	16,4 €	60,6%
2008	33,4 €	10,6 €	31,9%	22,8 €	68,1%
2009	40,1 €	13,4 €	33,3%	26,8 €	66,7%
2010	31,7 €	9,0 €	28,3%	22,7 €	71,7%
2011	37,5 €	14,5 €	38,6%	23,0 €	61,4%
2012	39,3 €	12,5 €	31,9%	26,8 €	68,1%
2013	36,5 €	10,7 €	29,4%	25,8 €	70,6%
2014*	98,4 €	15,4 €	15,7%	83,0 €	84,3%
2015	195,7 €	29,5 €	15,0%	166,3 €	85,0%
2016	191,5 €	30,6 €	16,0%	160,9 €	84,0%
2017	156,2 €	38,8 €	24,8%	117,4 €	75,2%
2018	169,1 €	34,5 €	20,4%	134,5 €	79,6%
2019	137,8 €	33,4 €	24,2%	104,4 €	75,8%

Aquesta taula ha estat elaborada per SaferGlobe 2021 amb les dades [de la base de dades sobre exportacions de la ENAAT](#).

**El significatiu augment entre el valor de les llicències d'exportació concedides el 2013 i el 2014 s'explica en part per un canvi en el sistema de llicències francès. A partir del 2014, França va començar a concedir llicències a l'inici del procés de negociació, la qual cosa va suposar un increment del valor de les llicències per garantir un marge de negociació suficient, però és possible que aquestes no s'hagin utilitzat.*

A la Figura 1 es mostren les exportacions dels darrers cinc anys a les diferents regions geogràfiques, fet que posa de manifest l'abast global del comerç europeu d'armes.

Figura 1: Distribució de les llicències d'exportació de la UE per valor a diferents regions

Aquest gràfic ha estat elaborat per SaferGlobe 2021, a partir de [la base de dades sobre exportacions de la ENAAT](#).

Observacions:

- El Brèxit ha suposat una disminució de les exportacions d'armes de la UE, ja que el Regne Unit és un important exportador d'armes (normalment ocupa el sisè lloc a la llista mundial d'exportadors d'armes, amb una quota d'aproximadament el 3%).
- En les exportacions d'armes sol haver-hi fluctuacions anuals importants, de manera que l'anàlisi s'acostuma a fer per períodes, la qual cosa atenua l'impacte de les grans exportacions individuals respecte a les tendències.
- A banda del volum d'exportacions, cal tenir-ne en compte la naturalesa. A diferència dels sistemes d'armes més grans, que es destinen gairebé exclusivament als exèrcits estatals per utilitzar-los en els conflictes, les armes més petites són més fàcils de transportar i robar.
- Les dades sobre l'exportació d'armes es basen en les llicències concedides i no en les exportacions que realment s'han fet. No se solen recopilar ni facilitar les dades sobre les exportacions realitzades, ja que formen part de l'àmbit del secret comercial i afegirien una altra barrera burocràtica no verificable.

3. PER QUÈ ELS ESTATS MEMBRES DE LA UE FABRIQUEN I EXPORTEN ARMES? ON PUC TROBAR INFORMACIÓ DETALLADA SOBRE LES EXPORTACIONS D'ARMES DE LA UE?

La indústria europea de l'armament es va crear per satisfer les necessitats de defensa del continent i per garantir l'autosuficiència en matèria d'equipament militar. Moltes empreses són de titularitat estatal, en part o fins i tot íntegrament, i estan estretament vinculades a l'exèrcit. Les exportacions d'equipament militar poden contribuir a la seguretat dels subministraments militars als Estats membres de la UE.

Els representants del sector adverteixen sovint que les oportunitats de mercat a Europa són limitades i que, per això, l'exportació d'aquest tipus de productes es considera necessària per sostenir la indústria europea de defensa i la seva competitivitat a nivell mundial. També s'al·lega que l'exportació de productes (per part de les empreses estatals d'armament) alleuja les pressions de creixement sobre els pressupostos nacionals de defensa i fa que el manteniment dels sistemes d'armament sigui més econòmic.

La indústria de l'armament té un gran valor econòmic. Les armes són cares, sovint d'última tecnologia i contribueixen al PIB global d'un país. El [2019, el valor de la indústria europea de defensa era de 116.000 milions d'euros](#) i donava feina a 440.000 persones, segons l'Associació d'Indústries Aeroespacials i de Defensa d'Europa.

La indústria de les armes és molt lucrativa i ha registrat un creixement fort i continu, al marge de les variables del mercat. Tanmateix, la competència en aquest sector a nivell mundial també ha augmentat.

L'exportació d'armes pot contribuir a crear altres possibilitats d'exportació i, en general, a millorar les relacions exteriors amb el respectiu país receptor.

Informació més detallada sobre les exportacions d'armes de la UE: el Servei Europeu d'Acció Exterior ofereix una gran quantitat d'informació al seu web, com [l'informe oficial anual de la UE sobre les exportacions d'armes](#).

L'informe anual inclou una llista completa dels llocs web de les administracions nacionals que ofereixen informació sobre les activitats nacionals d'exportació.

- La [base de dades online](#) del Servei Europeu d'Acció Exterior proporciona informació més detallada sobre l'exportació d'armes (a la part superior dreta, podeu canviar de full; o, amb el botó Analyse de la part superior central, escolliu Insights).
- El [Navegador de Dades d'Exportacions de la UE](#) de la Campaign Against Arms Trade (Campanya contra el Comerç d'Armes) també mostra les mateixes dades de la UE.
- El SIPRI ha recopilat [informes nacionals sobre les exportacions d'armes](#) i compta amb la informació més detallada de cada país.

4. QUI SUPERVISA TOTES LES ARMES QUE SURTEN DE LA UE? QUINES SÓN LES PRINCIPALS EINES PER REGULAR LES EXPORTACIONS D'ARMES DELS ESTATS MEMBRES DE LA UE?

Cada Estat membre de la UE és responsable de controlar les seves exportacions d'armes. A la pràctica, les autoritats duaneres solen comprovar si les armes exportades coincideixen amb les que figuren a la llicència d'exportació concedida, que al seu torn pot ser concedida per diferents autoritats.

Tanmateix, totes les exportacions europees estan regulades per (i) [la Posició Comuna del Consell Europeu](#), (ii) [les prohibicions al comerç d'armes establertes per la mateixa UE, l'ONU o altres organitzacions](#) i (iii) [el Tractat sobre el Comerç d'Armes](#), que tots els Estats membres de la UE han ratificat. Les exportacions d'armes també estan regulades per la legislació nacional de cada Estat membre. Tots els Estats membres de la UE han adoptat i acceptat aquest marc legislatiu.

La Posició Comuna de la UE sobre l'exportació d'armes obliga els Estats membres a tenir en compte l'ús que es pot fer de les exportacions d'armes d'acord amb vuit principis comuns, que inclouen, per exemple, l'impacte que una exportació determinada pot tenir sobre els drets humans i el manteniment de la pau i l'estabilitat. Cada Estat membre pot decidir com gestionar la concessió de llicències i com interpretar la Posició Comuna de la UE. És a dir, que els països de la UE tenen normes i objectius comuns, però 27 aplicacions diferents. L'intercanvi d'informació i les consultes entre els Estats membres dins del Grup de Treball del Consell sobre les Exportacions d'Armes Convencionals (COARM) fomenten la coordinació en el control d'armes, però a la pràctica hi ha grans divergències.

5. COM ELS PAÏSOS PODEN CONTINUAR VENENT ARMES ALS BEL·LICISTES I A AQUELLS QUE COMETEN GREUS VIOLACIONS DELS DRETS HUMANS? QUINS SÓN ELS PRINCIPALS PROBLEMES DEL SISTEMA ACTUAL?

Els Estats membres són els que prenen la decisió final sobre la concessió de llicències per a l'exportació d'armes. Actualment, no hi ha cap mecanisme de sanció, ni cap altre mecanisme a nivell comunitari, per intervenir en les decisions adoptades sobre les llicències d'exportació d'armes¹. El Parlament Europeu ha reclamat activament un control més gran de les armes, però les seves peticions no han estat ateses.

⁽¹⁾ En alguns Estats membres és possible que hi hagi algun tipus de supervisió legal, ja que la Posició Comuna de la UE és de compliment obligatori. En un cas que va establir jurisprudència al Regne Unit, el tribunal va dictaminar que [la venda d'armes a l'Àrabia Saudita per part del Regne Unit](#) era il·legal.

Els sistemes de control d'armes poden ser complicats i opacs. Per això, és difícil determinar si quan es pren la decisió d'aturar la venda d'armes vol dir que s'han deixat de concedir llicències d'exportació, que s'ha deixat de vendre equipament militar, que s'han deixat de vendre armes totalment o que no s'ha pres cap mesura concreta². Generalment, els problemes més habituals són:

- Una mala coordinació entre les diferents administracions.
- Manca de transparència pel que fa a les decisions que es prenen.
- Recursos molt limitats de les autoritats encarregades de la concessió de llicències.
- Manca d'escrutini democràtic i de control de les exportacions.

A més a més, es poden concedir llicències d'exportació per períodes molt llargs de temps. Aturar la concessió de llicències d'exportació d'armes no és el mateix que aturar les exportacions, ja que seguirà sent possible vendre amb les llicències d'exportació ja concedides. No és habitual que se suspenguin o es revoquin les llicències, ja que aquestes mesures perjudiquen la indústria de l'armament i la seva credibilitat com a soci comercial.

Preocupen especialment les exportacions d'armes dels Estats membres a l'Orient Mitjà. Alguns dels països de l'Orient Mitjà són els principals importadors d'armes del món, i també importen armes d'Europa.

Els Estats membres de la UE van continuar subministrant armes a l'Àrabia Saudita i als Emirats Àrabs Units mentre aquests països participaven activament en la guerra del Iemen. Al Iemen, la coalició liderada per l'Àrabia Saudita [va llançar bombardejos sobre zones poblades](#) que van causar la mort de civils, possiblement una violació del dret internacional en matèria humanitària, segons l'ONU. El 2020, el [Grup d'Eminents Experts sobre el Iemen](#) va constatar «que les parts en conflicte segueixen sense mostrar cap respecte pel dret internacional ni per la vida, la dignitat i els drets de les persones al Iemen, mentre que tercers Estats han contribuït a perpetuar el conflicte ja que continuen subministrant armes a les parts».

A banda d'armar directament les parts en guerra, els Estats membres de la UE han exportat armes a països que després les han reexportades a zones de conflicte. Per exemple, segons la Balkan Investigative Reporting Network (BIRN) i l'Organized Crime and Corruption Reporting Project (OCCRP), entre el 2011 i el 2016, [un volum d'armes per valor de 1.200 milions d'euros va anar a parar a les parts en conflicte de Síria, el Iemen i Líbia](#), ja que alguns països de l'Europa de l'Est i Central –entre els quals hi havia Bulgària, Croàcia, la República Txeca, Eslovàquia i Romania– van exportar armes per valor de 1.200 milions d'euros a l'Àrabia Saudita, Turquia i els Emirats Àrabs Units. Des d'allà, el més probable és que les armes seguissin el camí fins als camps de batalla de Síria, el Iemen i Líbia.

⁽²⁾ La complexitat dels mecanismes d'exportació sovint es posa de manifest en informacions incorrectes. El 2015, el diari Der Spiegel va informar que [Alemanya havia deixat d'exportar armes a l'Àrabia Saudita](#). Però, [en realitat, el comerç d'armes va continuar](#), tot i que sembla ser que s'han endurit els controls a les exportacions.

6. EL CONTROL DE LES EXPORTACIONS D'ARMES DE LA UE POT SIGNIFICAR LA PROHIBICIÓ DEL COMERÇ D'ARMES EN UN DETERMINAT PAÍS.

La UE té les seves pròpies prohibicions al comerç d'armes i pot participar en les de l'ONU. Des del 1986 fins avui, la UE ha imposat 39 prohibicions. Vint estan actualment en vigor, i inclouen països com la Xina, el Iemen, Corea del Nord, Síria i Rússia. Les prohibicions poden anar dirigides no només als països, sinó també a organismes no estatals, com Al-Qaida.

Les conseqüències d'una prohibició al comerç d'armes són molt diverses. Algunes són jurídicament vinculants, però d'altres no. Algunes prohibicions només afecten determinats productes (per exemple, els destinats a la repressió interna), altres afecten tot tipus de productes i altres no estableixen a quins productes fan referència. De vegades, el nombre de llicències concedides baixa dràsticament quan s'imposa la prohibició, com a Rússia, Líbia i Bielorússia. Tanmateix, Egipte representa l'exemple contrari; la prohibició no és vinculant jurídicament, així que les [exportacions a Egipte han augmentat considerablement](#) després d'adoptar-se la prohibició.

Podeu trobar més informació al [Mapa de sancions de la UE](#).

7. QUINS AVANTATGES TINDRIA REFORÇAR LA FUNCIÓ DE LA UE EN EL CONTROL DE LES EXPORTACIONS D'ARMES?

L'avantatge principal seria que es reduiria la capacitat dels Estats membres de la UE per infringir les pròpies normes en matèria d'exportació d'armes. A més a més, augmentaria la cooperació i la coherència dins de la Unió Europea.

Des del punt de vista polític, un control més rigorós de les exportacions d'armes milloraria la capacitat de la UE per actuar amb fermesa quan fos necessari. Una normativa similar donaria suport a la Unió Europea de Defensa. També reforçaria la Posició Comuna de la UE i els valors europeus compartits que s'hi proclamen.

L'augment de la despesa europea en matèria defensa i el creixent nombre de col·laboracions europees en la indústria de l'armament haurien de complementar-se amb uns millors mecanismes europeus de control de les armes. Això reduiria els tràmits burocràtics i els possibles conflictes i garantiria uns processos totalment col·lectius, així que no caldria tornar a segmentar-los en processos nacionals. Si la UE s'impliqués més en el control de les armes, s'equilibrarien les condicions del sector dins d'Europa, de manera que el fet que un país tingués una llicència més laxa no li suposaria un avantatge competitiu. Un control més estricte de les armes podria reforçar també el mercat interior d'equipament militar i de defensa.

La implicació de la UE en el control de les exportacions d'armes aportaria més transparència i control i contribuiria a disminuir la corrupció, ja que seria menys probable que la UE compartís els forts incentius financers per a un control lax de les armes que hi pogués haver als Estats membres.

Un control més estricte de les armes també milloraria la coherència de les polítiques. Actualment, la bona feina que duen a terme els sectors de gestió de crisis, consolidació de la pau o desenvolupament de la UE per crear un món més estable queda ràpidament anul·lada pel comerç d'armes.

Per altra banda, les polítiques internes serien més coherents. És probable que si hi ha mecanismes més estrictes sobre el control de les armes, el tràfic il·lícit d'armes de foc i la desviació d'aquestes del mercat legal es vegin afectats. Alhora, la disminució de les armes de foc il·legals és una de les prioritats de la UE en la lluita contra el crim greu i organitzat, com a part de la Plataforma Europea Multidisciplinària contra les Amenaces Criminals (EMPACT) 2022-2025.

Un control més estricte de les armes a nivell europeu també ajudaria a establir mecanismes de control de les armes per seguir el ritme de desenvolupament tecnològic dels sistemes d'armes moderns, com la IA i altres eines per a la guerra cibernètica. Si treballen conjuntament, els Estats membres estaran més preparats per fer front a aquests reptes que si ho fan de forma individual, la qual cosa suposaria un estalvi de costos i altres beneficis.

Això no obstant, una trava important a l'hora d'intensificar el control de les armes a la UE és que molts Estats membres produeixen material militar molt similar i competitiu per a l'exportació. Per exemple, a la UE es produeixen tres tipus de caces moderns (Eurofighter Typhoon, Dassault Rafale i Saab JAS 39 Gripen), que competeixen al mercat comunitari i internacional. El mateix passa amb els principals carros de combat (Challenger 2, Leclerc, Leopard 2 i C1 Ariete) i amb molts altres sistemes d'armes importants. Això es podria compensar amb un increment en l'adquisició de material comú de defensa, com pretén fer l'Agència Europea de Defensa. Si es resolen aquests dos problemes, és probable que es redueixin els costos i, per tant, la dependència de l'exportació de material militar.

8. DE QUINA MANERA EL PANORAMA CANVIANT DE LA DEFENSA EUROPEA HA AUGMENTAT LA NECESSITAT QUE LA UE S'IMPLIQUI MÉS EN LES EXPORTACIONS D'ARMES?

L'àmbit de la defensa i la seguretat ha canviat tant dins de la UE com a nivell internacional.

A nivell intern, la cooperació en matèria de seguretat i defensa ha augmentat notablement, amb fons importants destinats a projectes europeus. La seguretat interna està cada cop més lligada a la seguretat externa.

Les iniciatives de defensa i seguretat empreses en els darrers anys, com ara la Cooperació Estructurada Permanent (CEP) i el Fons Europeu de Defensa (FED), contribueixen a la cooperació en matèria de defensa i seguretat dels Estats membres i al desenvolupament d'armament. Actualment, el Fons Europeu de Suport a la Pau permet finançar l'exportació d'armes en el marc de projectes dirigits per la UE. També es destinen importants fons a la investigació militar de la UE.

Aquests avenços suposen una nova dimensió i un finançament europeu a la producció d'armes, cosa que podria requerir un increment equivalent dels controls a l'exportació d'armes a nivell de la UE.

La desviació d'armes legals cap al comerç clandestí també pot alimentar les amenaces a la seguretat que menciona [l'Estratègia de la UE per a una Unió de la Seguretat](#), com el crim organitzat i el terrorisme.

La coherència política dins de la UE és important per a la seva credibilitat com a part actora.

A nivell internacional, la UE s'enfronta a una competència cada cop més gran en termes de credibilitat com a actor internacional. El control de les armes és fonamental per demostrar que la UE defensa els seus valors.

9. QUINS CANVIS EXIGEIXEN ELS VERDS/ALIANÇA LLIURE EUROPEA (EFA) PER MILLORAR EL CONTROL DE LES EXPORTACIONS

Volem un mecanisme estricte, transparent i coherent de control de les exportacions d'armes a nivell de la UE, que inclogui sancions en cas d'infracció per part dels Estats membres.

Volem més transparència i responsabilitat democràtica en els règims d'exportació d'armes, coherència en les decisions sobre l'exportació d'armes entre els Estats membres de la UE i una aplicació més rigorosa dels vuit criteris de la Posició Comuna de la UE.

Proposem un reglament europeu. Considerem que els vuit criteris de la Posició Comuna de la UE haurien de ser la base del reglament, als quals caldria afegir el criteri de la corrupció. L'avantatge d'un reglament (en comparació amb una Posició Comuna) és que la Comissió tindria l'obligació de controlar que es respectessin els procediments descrits al reglament i, en última instància, de recórrer al Tribunal de Justícia de la Unió Europea si s'infringissin els seus principis.

El reglament no tindria com a objectiu prendre decisions a nivell de la UE sobre les llicències nacionals d'exportació d'armes emeses als Estats membres (aproximadament, 30.000 llicències el 2020), sinó que crearia un Organisme Comú d'Avaluació de Riscos independent a nivell de la UE, amb una llista –que s'actualitzaria periòdicament– de tercers països on les exportacions d'armes poden ser problemàtiques, juntament amb una avaluació de riscos d'aquests països. En cas que un Estat membre decidís exportar determinades armes a una destinació contrària a la recomanació de l'Organisme Comú d'Avaluació de Riscos, hauria de justificar la decisió de fer-ho. Això reforçaria la coherència de les decisions dels Estats membres en matèria d'exportació i garantiria que els qui avaluen el possible risc de les exportacions d'armes no són els mateixos que es beneficien d'aquestes exportacions, com passa actualment en molts Estats membres.

Un reglament de la UE també milloraria la transparència, ja que faria pública la informació sobre les exportacions d'armes dels Estats membres, incloent-hi les exportacions reals, la quantitat, el tipus i el nom del producte, i la recomanació de l'Organisme Comú d'Avaluació de Riscos.

També augmentaria la responsabilitat si la Posició Comuna de la UE fos jurídicament exigible. Un reglament de la UE proporcionaria una via jurídica al TJUE, fins i tot en els casos en què els Estats membres justifiquen les exportacions d'armes per motius de seguretat nacional qüestionables. A més, un reglament permetria sancionar aquells Estats membres de la UE que actuessin en contra de la recomanació de l'Organisme Comú d'Avaluació de Riscos, negant-los l'accés a les subvencions del Fons Europeu de Defensa o a altres fons de la UE del sector de la defensa.

Creiem que un mecanisme més eficaç de control de les exportacions d'armes a nivell de la UE faria d'aquesta un actor més transparent, ètic i responsable en aquest món. Ajudaria a garantir que les armes que es fabriquen a la UE no acabin en mans de dictadors i no s'utilitzin per cometre greus violacions dels drets humans. En definitiva, milloraria la seguretat global.

[Enllaç a la nostra proposta de reglament \(en anglès\).](#)

10. PER QUÈ CAL CANVIAR EL SISTEMA ACTUAL?

Actualment, els principis que estableix la Posició Comuna de la UE no s'apliquen de manera suficient. Es venen armes a països amb poca tradició de respecte pels drets humans i on existeixen conflictes. Aquesta incoherència posa en dubte el compromís de la UE amb la pau, l'estabilitat, els drets humans i els valors europeus, així com la credibilitat de la UE com a actor de la política exterior.

Un millor control de les armes a Europa també podria disminuir la burocràcia de baix nivell a les vendes europees, alhora que se centraria més clarament en les vendes i exportacions problemàtiques. Això reforçaria el mercat interior i el sector europeu de la defensa.

A més, les possibles implicacions negatives per a la seguretat del comerç europeu d'armes a la pròpia Europa són cada vegada més grans, com la creixent inestabilitat als països veïns. El comerç il·legal, el crim organitzat i el terrorisme són preocupacions que un sistema de control de les armes que funcioni bé pot contribuir a pal·liar. Aquestes preocupacions es fan més evidents amb l'increment del comerç d'armes fora d'Europa, cap a països menys estables.

Cal actuar ara per garantir la competitivitat europea i l'adaptació a un entorn més complex en matèria de seguretat. En el fons, aplicar un control més estricte de les armes a la UE comporta establir processos i pràctiques comunes per reforçar la seguretat europea, el nostre mercat interior i la nostra capacitat d'esdevenir un actor creïble mitjançant una actuació coherent.

11. COM PODEM EVITAR QUE LES DECISIONS A NIVELL DE LA UE SOBRE L'EXPORTACIÓ D'ARMES DILUEIXIN LES ESTRICTES NORMES QUE TENEN ALGUNS ESTATS MEMBRES?

Un reglament de la UE sobre el control de les exportacions d'armes obligaria els Estats membres a respectar uns requisits mínims, alhora que permetria adoptar normes nacionals més estrictes. Aquest mateix mecanisme es fa servir molt en situacions similars.

SAFERGLOBE

<https://saferglobe.fi/en/>